

Zgromadzenie Ogólne

Dokument publiczny
3 maja 2023 r.

77. sesja

Punkt 18 porządku obrad

Zrównoważony rozwój

Rezolucja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne w dniu 26 kwietnia 2023 r.

[bez odniesienia do Głównego Komitetu (A/77/L.59)]

77/282. **Budowanie globalnej odporności i promowanie zrównoważonego rozwoju poprzez regionalne i międzyregionalne połączenia infrastrukturalne**

Zgromadzenie Ogólne,

Kierując się przepisami Karty Narodów Zjednoczonych, które zachęcają do działań w drodze współpracy regionalnej na rzecz realizacji celów i zasad Narodów Zjednoczonych,

Potwierdzając swoją rezolucję 70/1 z dnia 25 września 2015 r., pt. „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, w której przyjęto kompleksowy, dalekosiężny i ukierunkowany na ludzi zestaw powszechnych i zorientowanych na zmiany celów zrównoważonego rozwoju i towarzyszących im zadań; swoje zobowiązanie do bezustannej pracy na rzecz pełnego wdrożenia Agendy do 2030 r.; przekonanie, że wyeliminowanie wszelkich form i wymiarów ubóstwa, w tym jego skrajnej postaci, jest największym globalnym wyzwaniem oraz niezbędnym wymogiem zrównoważonego rozwoju; swoje zobowiązanie do osiągania zrównoważonego rozwoju w jego trzech wymiarach — gospodarczym, społecznym i środowiskowym — w sposób wyważony i zintegrowany, oraz do opierania się na osiągnięciach Milenijnych celów rozwoju i dążenia do zajęcia się związanymi z nimi niedokończonymi sprawami,

Potwierdzając również swoją rezolucję 69/313 z dnia 27 lipca 2015 r. ustanawiającą Plan działania z Addis Abeby przyjęty na trzeciej międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju, w której uznano, że inwestowanie w niezawodną, zrównoważoną i odporną infrastrukturę dobrej jakości jest niezbędnym warunkiem osiągnięcia wielu celów zrównoważonego rozwoju,

Podkreślając synergię pomiędzy Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i Porozumieniem paryskim¹,

Z zadowoleniem przyjmując zwołanie 27. sesji konferencji stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która miała miejsce w

¹ Przyjętym w ramach konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) w [FCCC/CP/2015/10/Add.1](#), decyzja 1/CP.21.

Szarm el-Szejk w Egipcie w dniach 6-20 listopada 2022 r., jak również przyjęcie decyzji, w tym Planu wdrożeniowego Szarm el-Szejk,

Z zadowoleniem przyjmując też Globalne ramy różnorodności biologicznej Kunming-Montreal oraz przypominając znaczenie włączania kwestii bioróżnorodności do kluczowych sektorów, w tym infrastruktury, zgodnie z innymi odpowiednimi porozumieniami międzynarodowymi, mając na względzie wpływ tego sektora na bioróżnorodność,

Przywołując Ramowy program działań z Sendai na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof², który podkreśla potrzebę promowania odporności nowej i już istniejącej infrastruktury krytycznej, w tym infrastruktury wodnej, transportowej i telekomunikacyjnej, placówek edukacyjnych, szpitali i innych placówek opieki zdrowotnej, aby zapewnić ich bezpieczeństwo, efektywność i sprawne działanie w trakcie i po wystąpieniu katastrof w celu świadczenia usług kluczowych i tych mających na celu ratowanie życia,

Przywołując także swoją rezolucję 71/256 z dnia 23 grudnia 2016 r. pt. „Nowa agenda miejska”, w której zatwierdzono Nową agendę miejską, przyjętą przez Konferencję Narodów Zjednoczonych w sprawie mieszkalnictwa i zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich (Habitat III), podkreślając potrzebę wzmocnienia połączeń infrastrukturalnych,

Przywołując ponadto deklarację ministerialną z 2017 r. ogłoszoną w trakcie Forum politycznego wysokiego szczebla na temat zrównoważonego rozwoju³, w której ministrowie i wysocy przedstawiciele potwierdzili potrzebę wzmocnienia połączeń infrastrukturalnych poprzez konkretne działania, maksymalne zwiększenie synergii w planowaniu i rozwoju infrastruktury, oraz podkreślili, że konieczne są skuteczne rozwiązania w celu rozwoju odpornej i dostępnej infrastruktury, która uwzględnia zmiany klimatu, efektywnie korzysta z zasobów i ograniczy ryzyko i wpływ katastrof poprzez bardziej skoordynowane partnerstwa na wszystkich szczeblach oraz rozwój środków ograniczających ryzyko i specjalistycznej wiedzy w tym zakresie,

Podkreślając, że pandemia koronawirusa (COVID-19) zakłóciła normalne funkcjonowanie otwartych rynków, połączenia globalnych łańcuchów dostaw i przepływ podstawowych towarów i usług, oraz *akcentując* potrzebę dalszej międzynarodowej współpracy w celu rozwiązania kwestii związanych z korytarzami transportowymi i tranzytowymi jako ważnego elementu zrównoważonego rozwoju i powiązań infrastrukturalnych,

Odnotowując z zaniepokojeniem, że w 2022 r. globalne warunki uległy dramatycznej zmianie, obejmującej rosnące napięcia i konflikty geopolityczne oraz występujące obecnie liczne kryzysy, które zwiększyły presję na żywność, energię i finanse oraz wywarły wpływ na wiele krajów na całym świecie,

Biorąc pod uwagę wytyczne Globalnej grupy reagowania kryzysowego ds. żywności, energii i finansów w sprawie trójwymiarowego kryzysu oraz *podkreślając* kluczową rolę systemów infrastruktury w zabezpieczeniu dostaw podstawowych towarów i usług,

Wyrażając zaniepokojenie faktem, że straty gospodarcze z powodu katastrof

² Rezolucja 69/283.

³ E/HLS/2017/1.

wzrastają na skutek rosnącej liczby i wartości aktywów narażonych na zagrożenia, *przyznając* że wzrasta częstotliwość i intensywność wielu kataklizmów na skutek zmian klimatu, podnoszenia się poziomu mórz i degradacji środowiska naturalnego, hamując postęp w kierunku zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w krajach rozwijających się, oraz że związane ze zmianami klimatu wstrząsy i czynniki stresogenne podważają stabilność systemów infrastruktury i ich zdolność do realizowania swoich funkcji i świadczenia podstawowych usług dla społeczności, zwłaszcza dla najbardziej wrażliwych, i w tym względzie *z zadowoleniem przyjmując* apel Sekretarza Generalnego o opracowanie planu działania Narodów Zjednoczonych aby zapewnić, że w ciągu pięciu lat każdy mieszkaniec ziemi będzie objęty ochroną dzięki systemom wczesnego ostrzegania, a także *przywołując* uruchomienie Partnerstwa na rzecz rozpoznawania ryzyka i wczesnego działania oraz systemów zagrożenia klimatycznego i wczesnego ostrzegania (CREWS),

Podkreślając, że infrastruktura ma wpływ na osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju, oraz *akcentując* znaczenie niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości dla przezwyciężenia powiązanych ze sobą wyzwań społecznych, gospodarczych i środowiskowych,

Podkreślając potrzebę ściślejszej współpracy i partnerstw na wszystkich szczeblach w celu przyspieszenia wdrażania Agendy 2030, oraz *przypominając*, że demokracja, dobre rządzenie i praworządność oraz sprzyjające otoczenie na poziomie krajowym i międzynarodowym są kluczowe dla zrównoważonego rozwoju, w tym zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, rozwoju społecznego, ochrony środowiska oraz eliminacji ubóstwa i głodu,

Uznając, że inwestycje w infrastrukturę mają kluczowe znaczenie dla planów wielu rządów w zakresie odbudowy gospodarczej jako sposób na tworzenie miejsc pracy, zwiększenie produktywności, niwelowanie nierówności i budowanie odporności na przyszłe kryzysy oraz że wzmacnianie połączeń może przyczynić się do odporności i stabilności globalnych łańcuchów przemysłowych i łańcuchów dostaw oraz dywersyfikacji gospodarczej, jak również przeciwdziałając powiązanim ze sobą kryzysom związanym ze zmianami klimatu, utratą bioróżnorodności, zanieczyszczeniem i pustoszczeniem,

Uznając także potrzebę priorytetowego traktowania, przyspieszenia i intensyfikacji rozwoju niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości oraz promowania połączeń między kompleksowymi i multimodalnymi systemami infrastruktury oraz kluczowymi usługami w celu zwiększenia ich zdolności przystosowawczej i zmniejszenia ryzyka kaskadowej awarii infrastruktury w przypadku katastrof,

Przywołując swoją rezolucję [69/213](#) z dnia 19 grudnia 2014 r., pt. „Rola korytarzy transportowych i tranzytowych w zapewnianiu międzynarodowej współpracy na rzecz zrównoważonego rozwoju”, rezolucję [70/197](#) z dnia 22 grudnia 2015 r., pt. „W kierunku kompleksowej współpracy między wszystkimi środkami transportu na rzecz promowania zrównoważonych multimodalnych korytarzy tranzytowych”, oraz rezolucję [72/212](#) z dnia 20 grudnia 2017 r., pt. „Wzmacniając powiązania pomiędzy wszystkimi transportu w celu osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju”, w których uznano, że infrastruktura transportowa ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju,

Przywołując również swoją rezolucję [77/170](#) z dnia 14 grudnia 2022 r. pt. „Zapewnienie wszystkim dostępu do źródeł stabilnej, zrównoważonej i nowoczesnej

energii po przystępnej cenie”, w której podkreślono, jak wartościowe są podejścia regionalne i międzyregionalne, które pozwalają na m.in. lepsze zastosowanie zrównoważonej energetyki opartej na źródłach odnawialnych dzięki wymianie doświadczeń, obniżanie kosztów transakcyjnych, czerpanie z korzyści skali, rozbudowę transgranicznych połączeń międzysystemowych z myślą o wzmacnianiu niezawodności i odporności systemu energetycznego oraz wspieranie krajowego budowania zdolności, a także zwrócono uwagę na pracę organizacji i inicjatyw w tym obszarze,

Przywołując ponadto swoją rezolucję [77/150](#) z dnia 14 grudnia 2022 r. pt. „Technologie informacyjno-komunikacyjne na rzecz rozwoju”, w której uznano, że technologie informacyjno-komunikacyjne mają potencjał dostarczania nowych rozwiązań wobec wyzwań związanych z rozwojem, szczególnie w kontekście globalizacji, a także mogą stymulować trwałe, równe i sprzyjające włączeniu społecznemu wzrost i zrównoważony rozwój, konkurencyjność, dostęp do informacji i wiedzy, handel i rozwój, eliminację ubóstwa i włączenie społeczne, dzięki czemu wszystkie kraje, zwłaszcza rozwijające się, a w szczególności najmniej rozwinięte, sprawniej włączą się w światową gospodarkę, a także *mając na uwadze* zalecenia Sekretarza Generalnego odnośnie do pogłębienia współpracy cyfrowej zawarte w raporcie pt. „Nasz wspólny program”⁴,

Przywołując swoją rezolucję [76/213](#) z dnia 17 grudnia 2021 r. pt. „Nauka, technologia i innowacje na rzecz zrównoważonego rozwoju”, w której podkreślono, że nauka, technologia i innowacje są niezbędne dla infrastruktury,

Przywołując również rezolucję Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska [5/9](#) z dnia 2 marca 2022 r. pt. „Zrównoważona i odporna infrastruktura”⁵, zachęcającą państwa członkowskie m.in. do wspierania inwestycji w infrastrukturę, która jest zrównoważona pod względem środowiskowym, społecznym i gospodarczym, odporna na zmianę klimatu, wydajna pod względem zasobów, przeciwdziała rozdrobnieniu ekosystemów i sprzyja wzorcom zrównoważonej produkcji i konsumpcji, przyczyniając się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i założeń określonych w stosownych wielostronnych porozumieniach środowiskowych,

Uznając, jak ważne jest zajęcie się szczególną podatnością na zagrożenia, jaka cechuje państwa śródlądowe, szczególnie te o niskim i średnim dochodzie, m.in. przez tworzenie i wspieranie wydajnych systemów transportu tranzytowego, które zapewniają tym państwom łączność z rynkami międzynarodowymi, oraz *potwierdzając* w tym względzie, że Deklaracja almańska⁶, Deklaracja wiedeńska i Wiedeński program działania na rzecz rozwijających się państw śródlądowych na dekadę 2014–2024⁷ stanowią podstawowe ramy prawdziwych partnerstw między rozwijającymi się państwami śródlądowymi i tranzytu a ich partnerami w zakresie rozwoju na szczeblu krajowym, dwustronnym, podregionalnym, regionalnym i globalnym, a także *podkreślając* kluczową rolę państw tranzytu w tym względzie,

Podkreślając, jak ważne jest wzmacnianie połączeń między wyspami i łączenie gospodarek małych rozwijających się państw wyspiarskich z rynkami regionalnymi i globalnymi łańcuchami dostaw, w tym przez włączanie tych państw do istniejących i

⁴ [A/75/982](#).

⁵ [UNEP/EA.5/Res.9](#).

⁶ *Sprawozdanie Międzynarodowej Konferencji Ministerialnej Rozwijających się Państw Śródlądowych i Tranzytu i Państw Darczyńców oraz Międzynarodowych Instytucji Finansowych i Rozwojowych w sprawie Współpracy w zakresie Transportu Tranzytowego, Almaty, Kazachstan, 28 i 29 sierpnia 2003 r. (A/CONF.202/3)*, załącznik II.

⁷ Rezolucja [69/137](#), załączniki I i II.

powstających morskich i multimodalnych korytarzy transportowych i gospodarczych, a także przez wspieranie inicjatyw w dziedzinie zrównoważonego transportu, w tym w kontekście Ramowego partnerstwa z małymi rozwijającymi się państwami wyspiarskimi,

Potwierdzając potrzebę zwiększania inwestycji w niezawodną, zrównoważoną i odporną infrastrukturę dobrej jakości, a także *mając na uwadze*, że do wypełnienia luki w finansowaniu infrastruktury konieczne jest finansowanie publiczno-prywatne powiązane ze współpracą techniczną, w tym wsparciem technicznym, rozwijaniem umiejętności, budowaniem zdolności i transferem technologii na wspólnie uzgodnionych zasadach, oraz *podkreślając* w tym względzie potrzebę udzielania pomocy technicznej i wspierania w budowaniu zdolności w zakresie promowania inwestycji oraz przygotowania propozycji projektów i tworzenia projektów zdolnych do pozyskania finansowania, szczególnie w odniesieniu do krajów rozwijających się, a także likwidowania przeszkód inwestycyjnych,

Mając na uwadze, jak ważne są działania odpowiednich organizacji w systemie Narodów Zjednoczonych oraz innych organizacji międzynarodowych, regionalnych i podregionalnych, w szczególności Banku Światowego i regionalnych banków rozwoju, w ramach przyznanych im kompetencji, aby wzmacniać połączenia infrastrukturalne w wymiarze regionalnym i międzyregionalnym oraz rozwijać niezawodną, zrównoważoną i odporną infrastrukturę dobrej jakości, która wspiera zrównoważony rozwój, oraz *podkreślając*, że należy dalej wzmacniać koordynację ich działań w tym zakresie,

1. *Potwierdza swoje niesłabnące zaangażowanie* w rozwój niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości, w tym infrastruktury regionalnej i transgranicznej, w celu wspierania rozwoju gospodarczego i dobrobytu ludzi, ze szczególnym uwzględnieniem przystępnego cenowo i równego dostępu dla wszystkich;

2. *Potwierdza silną wolę polityczną*, aby stworzyć na wszystkich szczeblach otoczenie sprzyjające osiągnięciu odpowiednich celów zrównoważonego rozwoju, w tym celu 9., aby ułatwiać rozwój zrównoważonej i odpornej infrastruktury w krajach rozwijających się przez udzielanie im większego wsparcia finansowego, technologicznego i technicznego;

3. *Uznaje* znaczenie wzmacniania połączeń i potrzebę odbudowania zaufania w system wielostronny i w partnerstwa międzynarodowe, aby rozwijać niezawodną, zrównoważoną i odporną infrastrukturę dobrej jakości;

4. *Zobowiązuje się* do wzmocnienia połączeń infrastrukturalnych jako jednego ze sposobów na budowanie odporności na przyszłe kryzysy, *uznaje*, że można to osiągnąć m.in. dzięki większej stabilności globalnych łańcuchów dostaw, lepszym powiązaniom między multimodalnymi i interoperacyjnymi systemami transportowymi, inwestowaniu w infrastrukturę opartą na technologiach cyfrowych oraz w ułatwianie wymiany handlowej, i *zachęca* do kontynuowania i rozwijania współpracy regionalnej w tym zakresie, szczególnie w zakresie wzmacniania połączeń infrastruktury transportowej, energetycznej i cyfrowej, w tym dzięki zacieśnianiu współpracy w obszarze nauki, edukacji, technologii i innowacji;

5. *Potwierdza zaangażowanie* w rozwój projektów dotyczących zrównoważonej infrastruktury regionalnej, które stymulują zrównoważoną produktywność gospodarczą, promując równorzędny wzrost regionów na przestrzeni całego kontinuum miejsko-wiejskiego, oraz *zachęca* do rozwoju interakcji i połączeń miejsko-wiejskich przez wzmacnianie zrównoważonego transportu i zrównoważonej mobilności, a także sieci i

infrastruktury technologicznej i komunikacyjnej, w tym połączeń między miastami a ich otoczeniem, obszarami podmiejskimi i wiejskimi, oraz w stosownych przypadkach lepszych połączeń lądowo-morskich;

6. *Podkreśla*, że rozwój infrastruktury powinien sprzyjać włączeniu społecznemu, co można osiągnąć przez szeroko zakrojone konsultacje ze społecznościami, których to dotyczy, w tym na temat skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, oraz *zachęca* państwa członkowskie, aby stwarzały możliwości angażowania odpowiednich interesariuszy, w tym społeczności lokalnych, ludności rdzennej i osób znajdujących się w szczególnej sytuacji, na każdym etapie procesu określania, projektowania, budowy i utrzymania infrastruktury, a także *podkreśla* znaczenie zapewnienia przystępnego cenowo i równorzędnego dostępu do infrastruktury dla wszystkich;

7. *Podkreśla również* potrzebę wspierania inwestycji w infrastrukturę, które są zrównoważone pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym;

8. *Podkreśla ponadto*, że środowisko naturalne jest integralną częścią systemów infrastruktury, i *uznaje*, że zielona infrastruktura może obejmować podlegające planowaniu i gospodarowaniu strategicznemu sieci naturalnych obszarów lądowych, wodnych i gleb, takie jak lasy i tereny podmokłe, tzw. krajobraz pracujący oraz inne otwarte przestrzenie, na których chroni się i utrwała wartości i funkcje ekosystemowe, uzyskując przy tym korzyści dla ludności, i które mogą stanowić racjonalną pod względem kosztów i odporną alternatywę dla infrastruktury zbudowanej lub stanowić jej część składową;

9. *Apeluje o* działania na rzecz promowania integracji i współpracy gospodarczej w regionach i między regionami, w tym przez udoskonalanie infrastruktury transportowej, wzmacnianie połączeń oraz ułatwienia w handlu i inwestycjach, oraz *ponawia* apel do państw o umożliwienie normalnego funkcjonowania otwartych rynków, powiązań w ramach globalnych łańcuchów dostaw i niezbędnych podróży transgranicznych, a także o wzmacnianie zrównoważonego charakteru i odporności łańcuchów dostaw;

10. *Uznaje* znaczenie współpracy w budowaniu bezpiecznych, przystępnych cenowo, dostępnych i zrównoważonych sieci transportowych w oparciu o sprzyjający włączeniu społecznemu i zrównoważony proces uprzemysłowienia oraz *zobowiązuje się* do wzmacniania roli zrównoważonego transportu w tworzeniu miejsc pracy, wspieraniu mobilności i poprawie wydajności łańcuchów logistycznych w kontekście łączenia ludzi i społeczności, w szczególności osób znajdujących się w szczególnej sytuacji, stwarzając w ten sposób wszystkim równe szanse i nie pozostawiając nikogo w tyle;

11. *Zachęca* rządy, właściwe organizacje międzynarodowe i regionalne oraz pozostałych interesariuszy do promowania inwestycji w rozwój zrównoważonych, niezawodnych, nowoczesnych, sprzyjających włączeniu społecznemu i sprawiedliwych systemów energetycznych, m.in. poprzez wzmacnianie, w stosownych przypadkach, systemów energetycznych za pomocą transgranicznych połączeń sieciowych, a także do wzmacniania wzajemnych połączeń energetycznych, łączenia regionalnych rynków energii i zwiększania bezpieczeństwa energetycznego na poziomie ogólnoświatowym, a także *uznaje* wysiłki na rzecz zwiększenia stabilności i niezawodności dostaw energii w celu zminimalizowania ryzyka zakłóceń;

12. *Uznaje* znaczenie procesu cyfryzacji dla rozwoju oraz fakt, że gospodarka cyfrowa stanowi ważną i rosnącą część gospodarki światowej, *wyraża zaniepokojenie* z

powodu istnienia istotnych podziałów i nierówności cyfrowych wewnątrz i między krajami i regionami oraz pomiędzy państwami rozwiniętymi i rozwijającymi się, które mogą się nasilać, jeśli proces cyfryzacji gospodarki oraz szybki rozwój nauki, technologii i innowacji nie będą rozważnie zarządzane, ponadto *zobowiązuje się* do zwielokrotnienia wysiłków celem zapewnienia powszechnego i przystępnego cenowo dostępu do internetu poprzez zwiększenie inwestycji w infrastrukturę cyfrową, szkolenia w zakresie posługiwania się technologiami cyfrowymi i umiejętności cyfrowe, jak również dzięki polityce ukierunkowanej, w tym w szczególności na kobiety, dziewczęta, młodzież i osoby z niepełnosprawnościami, w celu wyrównania podziałów cyfrowych wewnątrz poszczególnych państw i między nimi oraz budowania otwartego, wolnego i bezpiecznego świata cyfrowego;

13. *Uznaje także*, że istnieje pilna potrzeba odniesienia się do istotnych przeszkód stojących przed krajami rozwijającymi się w posługiwaniu się i dostępie do nowych technologii, takich jak odpowiednie wspomagające otoczenie, wystarczające zasoby, infrastruktura, edukacja, zdolności, inwestycje i jakość połączeń, jak również kwestii własności technologii, ustanawiania standardów i przepływu technologii, i w tym zakresie *wzywa* wszystkich interesariuszy do rozważenia zapewnienia odpowiedniego finansowania rozwoju cyfrowego i odpowiednich środków wykonawczych, w tym zwiększonego budowania zdolności krajów rozwijających się, w szczególności krajów najslabiej rozwiniętych, na rzecz społeczeństwa kompetentnego cyfrowo i gospodarki opartej na wiedzy;

14. *Podkreśla* potrzebę wzmocnienia odporności infrastruktury cyfrowej i w związku z tym *uznaje*, że sieci i systemy cyfrowe powinny być budowane z uwzględnieniem ryzyka i zagrożeń technologicznych oraz że w ramach poprawy połączeń infrastrukturalnych i usług cyfrowych ważne jest zwiększenie inwestycji w bezpieczeństwo technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz ich wykorzystania;

15. *Uznaje* kluczową rolę nauki, technologii i innowacji w zwiększaniu potencjału istniejącej infrastruktury, obniżaniu kosztów operacyjnych i utrzymania oraz w projektowaniu nowej, niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości, oraz zachęca do wzmocnionego wspierania krajów rozwijających się w zakresie budowania zdolności infrastrukturalnych i promocji wspólnych międzyrządowych projektów badawczo-rozwojowych w zakresie infrastruktury;

16. *Podkreśla* wagę prowadzenia – na wspólnie uzgodnionych warunkach – wymiany kompetencji, doświadczeń i technologii w zakresie promocji zrównoważonego rozwoju, w tym przez dostęp do czystych technologii produkcji energii i strategię ograniczania ryzyka katastrof, oraz zacieśnianie współpracy, w tym przez inicjatywy, które mają na celu odniesienie się do wyzwań środowiskowych i przyczynią się do ochrony środowiska naturalnego i ekosystemów przy jednoczesnym zapewnieniu zabezpieczeń w kwestiach społecznych i środowiskowych;

17. *Uznaje*, że zaspokojenie potrzeb inwestycyjnych w zakresie rozwoju niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości wymaga znacznych inwestycji celowych ze strony międzynarodowego i krajowego sektora publicznego i prywatnego, którym powinna towarzyszyć współpraca techniczna, oraz pokonania barier inwestycyjnych, w tym wysokiego poziomu postrzeganego i faktycznego ryzyka związanego ze zrównoważonymi inwestycjami w krajach o niskim i średnim dochodzie oraz braku propozycji zrównoważonych projektów zdolnych do pozyskania finansowania, a ponadto *uznaje* potrzebę udzielania wsparcia technicznego i w zakresie budowania

potencjału w celu promocji inwestycji, tworzenia propozycji projektów oraz projektów zdolnych do pozyskania finansowania, w szczególności na rzecz krajów rozwijających się, *podkreśla* rolę wzmacniania międzynarodowego i krajowego otoczenia polityki i ram regulacyjnych oraz zapewnienia zrównoważonych pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym projektów infrastrukturalnych, a ponadto *zauważa*, że można zwiększyć starania, aby stworzyć konkurencyjny klimat dla biznesu i inwestycji, oraz *zachęca* do stosowania innowacyjnych narzędzi i mechanizmów, takich jak partnerstwa publiczno-prywatne, finansowanie mieszane, które łączy preferencyjne środki publiczne i niepreferencyjne środki prywatne oraz kompetencje sektora publicznego i prywatnego, spółki specjalnego przeznaczenia, bezregresowe finansowanie projektów, instrumenty zmniejszające ryzyko i fundusze wielostronne;

18. *Podkreśla* znaczenie wdrażania standardów, wytycznych i najlepszych praktyk w zakresie rozwoju infrastruktury zgodnie z krajowymi ramami prawnymi i *zachęca* Państwa Członkowskie do rozważenia włączenia ich do polityk krajowych;

19. *Bierze pod uwagę* Zasady G20 dot. inwestowania w infrastrukturę dobrej jakości, tj. zbiór dobrowolnych i niewiążących zasad przyjętych przez kraje G20;

20. *Bierze pod uwagę także* Międzynarodowe zasady ws. dobrych praktyk dot. zrównoważonej infrastruktury, opracowane w ramach wdrażania rezolucji Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych ds. Środowiska 4/5 z dnia 15 marca 2019 r.⁸;

21. *Odnotowuje* znaczenie właściwego zarządzania infrastrukturą przez cały okres cyklu życia projektów dla zapewnienia długoterminowej opłacalności, efektywności ekonomicznej, rozliczalności, przejrzystości i rzetelności inwestycji infrastrukturalnych, w tym w drodze otwartej procedury przetargowej;

22. *Podkreśla*, że skuteczne funkcjonowanie, monitorowanie i utrzymanie systemów infrastruktury, w tym poprzez wykorzystanie innowacyjnych technologii, ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia efektywności gospodarczej, jakości, odporności i nieprzerwanego świadczenia usług kluczowych, a także *zachęca* państwa do przeprowadzenia oceny ryzyka związanego z katastrofami dla istniejącej infrastruktury krytycznej, dostosowania planów w zakresie infrastruktury do strategii ograniczania ryzyka związanego z katastrofami i ocen ryzyka na wszystkich szczeblach, uczynienia wieloczynnikowych ocen zagrożenia katastrofami warunkiem wstępnym w zakresie infrastruktury, rutynowego przeprowadzania testów warunków skrajnych istniejącej infrastruktury oraz zapewnienia aby przygotowywane projekty zdolne do pozyskania finansowania uwzględniały oceny wieloczynnikowe i inne sposoby oceny i zmniejszania zagrożeń oraz zapobiegania im;

23. *Bierze pod uwagę* Zasady na rzecz odpornej infrastruktury⁹ i uznaje, że mogą one stanowić pomoc w opracowywaniu i wdrażaniu strategii, projektów, regulacji i polityki w obszarze infrastruktury uwzględniających ryzyko katastrof i odporność na nie, realizowanych na szczeblu lokalnym, krajowym i regionalnym, a także że mogą przyczynić się do powszechnego zrozumienia przez sektor publiczny i prywatny standardów odpornego projektowania krytycznych elementów systemów infrastruktury w oparciu o dane naukowe na temat zagrożeń;

24. *Wzywa* system Narodów Zjednoczonych i wszystkich interesariuszy do

⁸ UNEP/EA.4/Res.5.

⁹ Biuro ONZ ds. Ograniczania Ryzyka Katastrof (UNDRR), „Principles for resilient infrastructure”, 2022.

wspierania budowania zdolności krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz zlikwidowania luk inwestycyjnych w realizacji celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza na poziomie programów krajowych, w zakresie wykorzystania środków publicznych w celu pobudzenia inwestycji prywatnych w projekty stymulujące zrównoważony rozwój, a także *zachęca* do poszukiwania innowacyjnych podejść do koordynowania, zwiększania skali i kierowania środkami publicznymi i prywatnymi oraz pomocy technicznej na rzecz rozwoju niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości;

25. *Zachęca* agendy ONZ oraz organizacje regionalne i wielostronne, w tym międzynarodowe instytucje finansowe, wraz z partnerami rozwojowymi, takimi jak wielostronne i regionalne banki rozwoju, zgodnie z posiadanymi kompetencjami, do promowania i ułatwiania powiązań i integracji regionalnej poprzez rozwój niezawodnej, zrównoważonej i odpornej infrastruktury dobrej jakości oraz poprzez zwiększone wsparcie finansowe, technologiczne i techniczne, w szczególności dla krajów rozwijających się;

26. *Zwraca się* do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego o zwołanie, podczas 78. sesji, w ramach posiadanych środków, jednodniowego nieformalnego dialogu Zgromadzenia na temat budowania globalnej odporności i promowania zrównoważonego rozwoju przez połączenia infrastrukturalne, co mogłoby być okazją do przedstawienia propozycji stanowiących wkład w rozwijanie inwestycji w niezawodną, zrównoważoną i odporną infrastrukturę dobrej jakości, w tym w kwestii możliwości utworzenia platform ws. właściwych polityk, pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

*69. posiedzenie plenarne
26 kwietnia 2023 r.*